

شیعه‌شناسی

در مرکز دولتی تحقیقات ملی فرانسه!!

اصطلاح ضعفا و نارسایی‌های شیعه
سخن بگویند!!

یکی از سخنرانان اظهار داشت که
باید اهداف و مقاصد شریعت اسلام را
گرفت، نه خود احکام را. زیرا خود
احکام مربوط به دورانی بود که بشر به
تمدن کنونی دست نیافته بود و چاره‌ای
جز این وجود نداشت که آن مقاصد با
این احکام تأمین شوند، ولی «آن چه در
این عصر برای ما تعیین کننده است،
التزام به آن معناهای اخلاقی و التزام به
آن اصول خواهد بود، نه شکل حکم‌هایی
که معین شده است. چون شکل حکم‌ها
برای این معین شده‌اند که در آن عصر، در
آن جامعه، آن هدف‌های اخلاقی را

در فرانسه مرکزی به نام «مرکز ملی
تحقیقات علمی فرانسه» هست که توسط
دولت اداره می‌شود. این مرکز، همایشی
سه روزه تحت عنوان «شیعه در دنیای
امروز» در محل «مدرسه‌ی عالی علوم
اجتماعی پاریس» برگزار کرد.

شایسته‌ی کشوری که مدعی
دمکراسی و حقوق بشر است آن بود که
برای چنین موضوعی از دانشمند بزرگ
شیعه در نقاط مختلف جهان دعوت
می‌کرد تا در این مورد به سخنرانی
بپردازد. و اگر هم مخالفی در کار باشد،
مخالف هم بتواند سخن خود را بگوید،
اما متأسفانه فرانسه همه چیزش عوض
شده و به جای واقع‌بینی فقط از دو
«دگراندیش» دعوت کرد تا درباره‌ی به

تحقق ببخشند».^(۱)

اسلامی ایران را پیش کشید و ادعا کرد که این انقلاب، اسلام و تشیع را به عنوان «تئوری» وارد صحنه‌ی اجتماع کرد، ولی به نظر او اسلام و تشیع از رویارویی با چالش‌های جهان امروز در ابعاد تئولوژیک (کلامی)، تاریخی، حقوقی - فقهی و سیاسی ناتوان است!!^(۲)

اکنون سؤال می‌شود که این گوینده‌ی دوم که در آغاز انقلاب از طریق رسانه‌های گروهی به عنوان سخن‌گوی انقلاب و تئوریسین و مدافع آن مطرح می‌شد، چگونه امروز چالش‌های چهارگانه برای انقلاب اسلامی ترسیم می‌کند که خود وی در برابر آن‌ها ناتوان است!

اگر واقعاً انقلاب اسلامی در برابر این چالش‌ها ناتوان بوده است، پس چرا این سخن را روز اول نفرموده‌اند؟ آیا شایسته بود که مردم را سال‌ها در گمراهی بگذارند؟! ولی بنده فکر می‌کنم که حق آن است که بگویید: من از کار تئوری سازی ناتوان مانده‌ام و شاید

۱. بر اساس این گفتار، باید برای نماز خواندن تنها نظافت بدنی کافی باشد و دیگر وضو و غسل لازم نباشد. چون مردم آن زمان دور از نظافت بودند، پیامبر برای پاکیزگی آنان وضو و غسل را تشریح کرده است! اکنون که مردم بر اثر گسترش بهداشت، طبعاً نظیف شده‌اند دیگر نیازی به وضو و غسل نیست!!

۲. نماز برای این بود که بشر به یاد خدا باشد و در آن زمان، رکوع و سجود، مایه‌ی یاد خدا بود. حالا چه مانعی دارد با خواندن سرود خدا یا نرمش یا مثلاً با سمفونی «بتهوون»، انسان به یاد خدا بیفتد و همان هدف را تأمین کند!

بنابراین باید، فاتحه‌ی شریعت اسلام را خواند و برای این «قرائت اخلاقی تاریخی» لباس نوی دوخت! این است معنای نواندیشی دینی!! و در حقیقت این فرد و دیگر هم‌فکرانش شیر بی یال و دم می‌خواهند و اسلامی که مقررات و احکام نداشته باشد، به قول مولوی:

شیر بی یال و دم و اشکم که دید

این چنین شیری خدا کی آفرید؟!

سخنران دیگر، موضوع انقلاب

۱. رادیو زمانه، مورخ ۱۳۸۸/۲/۹.

۲. همان.

به امید آن که آن‌ها به دامن ملّت و امت اسلامی بازگردند و در یک همایش بزرگ که در حضور اندیشمندان اسلام و تشیع برگزار شود. این چالش‌ها را با بینش دینی و الهی، مورد بررسی قرار دهند.

دیگران بتوانند در همهی این چالش‌ها سخنی داشته باشند!!
ما در این جا به صورت سربسته و در بسته بدون آن که از آن‌ها اسم ببریم اندیشه‌ی آن‌ها را مطرح کردیم و اجمالاً پاسخ گفتیم، ولی:

شرح این هجران و این خون جگر
این زمان بگذار تا وقت دگر

امام کاظم علیه السلام فرمود:

«يا هشام! مشاورة العاقل الناصح يُمنُّ وبركته وُرُشدٌ وتوفيقٌ من الله، فإذا أشار عليك العاقل الناصح فأياك والخلاف فإن في ذلك العطب.»

تحف العقول، ص ۳۹۸.

«امام کاظم علیه السلام به هشام بن حکم فرمود: ای هشام! مشورت با خردمند خیرخواه، نیک بختی و برکت است و رشد و توفیقی از جانب خداوند بشمار می‌آید؛ پس آن‌گاه که خردمند خیرخواه، در مقام مشورت به تو نظری را عرضه کرد مبدا مخالفت کنی که موجب هلاکت است.»